

Николай Хрелков
Балада за три сестри

Как така та в късна есен,
с вой на вятъра понесен,
бдели дори до зори
три девойки – три сестри?
Нощ лежи
над село Крън.
Мрак над село Крън
тежи...
Черна нощ и мрак разбоен
и дълбок, дълбок покой.
Първата Мотай-вретено –
каза глухо и стаено:
– Там далеч, в далечен кът,
срещна милият ми смърт!
Нощ лежи
над село Крън.
Мрак над село Крън
тежи...

Бърза и се намотава
и я леден студ сковава.
Втората Тъчи-кенари –
каза с глас от скръб обгарян:
– Твоят мил и моят мил
ги един и същ зарил!
Нощ лежи
над село Крън.
Мрак над село Крън
тежи...

Тя тъче и недогъчва,
и я треска зла измъчва.
Третата Влачи-къделя –
шепне в труд глава привела:
– Моят мил не знам къде
свърши своя труден ден!
Нощ лежи
над село Крън.
Мрак над село Крън
тежи...

Влачи тя и все занича,
но не чува във обичния.
Ето тъй сред късна есен,
с вой на вятър понесен,
бдели дори до зори
три девойки – три сестри!
Нощ лежи
над село Крън.
Мрак над село Крън
тежи...

Черна нощ и мрак разбоен
и разкъсан с вик покой.

КРАЙ

© Николай Хрелков

Източник: Словото
Набиране: Цветан Диковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7462>]